

॥ १० ॥ अनागतस्याजिगमिषितस्यानिष्टस्य विधानं प्रतिविधानं परिहारः ॥ ११ ॥ आश्रमं हित्वा शैलस्य दुर्गमितैरर्गुमशक्यां गुहामाश्रय ॥ १२ ॥ इदं वाक्यं मयो
 च्यमानं त्वया प्रतिकूलितुं विपरीतं कर्तुं नेच्छामि ॥ भिन्नकर्तृके तु मुनार्षः ॥ उक्तं कुर्वित्यर्थः ॥ माचिरमविलंबेन ॥ १३ ॥ त्वं हीति ॥ अनेनासामर्थ्यान्मां वारयतीति शं
 का निराकृता ॥ स्वयं त्विति तथैव शापोद्धारस्य सत्त्वादिति भावः ॥ १४ ॥ १५ ॥ हंतंति हर्षे निर्युक्तं शीघ्रमस्मदुक्तं निर्व्युद्धमित्युक्ता कवचमाविशत् धृतवान् ॥ १६ ॥ ना
 रक्षसां नर्दतां घोषः श्रूयते यं महाध्वनिः ॥ आहतानां च भेरीणां राक्षसैः क्रूरकर्मभिः ॥ १० ॥ अनागतविधानं तु कर्तव्यं शुभमिच्छता ॥
 आपदाशंकमानेन पुरुषेण विपश्चिता ॥ ११ ॥ तस्माद्गृहीत्वा वैदेहीं शरपाणिर्धनुर्धरः ॥ गुहामाश्रयशैलस्य दुर्गोपादपसंकुलां ॥ १२ ॥
 प्रतिकूलितुमिच्छामि न हि वाक्यमिदं त्वया ॥ शापितो मम पादाभ्यां गम्यतां वत्समाचिरं ॥ १३ ॥ त्वं हि शूरश्वबलवान् हन्या एतान्न संश
 यः ॥ स्वयं निहंतुमिच्छामि सर्वानेव निशाचरान् ॥ १४ ॥ एवमुक्तस्तुरामेण लक्ष्मणः सहसीतया ॥ शरानादाय चापं च गुहां दुर्गो समा
 श्रयत् ॥ १५ ॥ तस्मिन् प्रविष्टे तु गुहां लक्ष्मणे सहसीतया ॥ हंतं निर्युक्तमित्युक्त्वा रामः कवचमाविशत् ॥ १६ ॥ स तेनाग्निनिकाशेन क
 वचेन विभूषितः ॥ बभूव रामस्तिमिरमहानग्निरिवोत्थितः ॥ १७ ॥ स चापमुद्यम्य महच्छरानादाय वीर्यवान् ॥ संबभूवा स्थितस्तत्र ज्या
 स्वनैः पूरयन्दिशः ॥ १८ ॥ ततो देवाः संगंधर्वाः सिद्धाश्च सहचारणैः ॥ समेयुश्च महात्मानो युद्धदर्शनकाक्षया ॥ १९ ॥ ऋषयश्च महा
 त्मानो लोके ब्रह्मर्षिस्तत्तमाः ॥ समेत्य चोचुः सहितास्ते न्योन्यं पुण्यकर्मणः ॥ २० ॥ स्वस्ति गोब्राह्मणानां च लोकानां चेति संस्थिताः ॥ ज
 यतां राघवो युद्धे पौलस्त्या व्रजनीचरान् ॥ २१ ॥ नारत्नकांत्याग्निसादृश्यं कवचे ॥ १७ ॥ संबभूवा स्थितः सम्यगास्थितो बभूवेत्यर्थः ॥ १८ ॥ १९ ॥ लोके ब्र
 ह्मर्षिस्तत्तमाः त्रैलोक्येऽपि ब्रह्मर्षित्वेन प्रसिद्धा इत्यर्थः ॥ पुण्यकर्मणः पुण्यकर्माणां अदीर्घत्वमार्थः ॥ २० ॥ गोब्राह्मणानामिति षष्ठी चतुर्थर्थे आर्षी तेभ्य इत्यर्थः ॥ लोका
 नां येभिसंगता इति पाठे लोकानां लोकपालानां संगताः हविर्होमादिद्वारोपकारका इत्यर्थः ॥ २१ ॥